

PM
2018-10-22 Ärendenr:
NV-07008-17

Sammanställning av svar på remiss gällande förslag till nya föreskrifter om lagring och behandling av elavfall

Sammanfattning

Naturvårdsverket har utarbetat ett förslag till nya föreskrifter om yrkesmässig lagring och behandling av elavfall. Föreskrifterna ska ersätta gällande föreskrifter (2005:10) om lagring, förbehandling och återvinning av avfall som utgörs av elektriska eller elektroniska produkter.

I huvudsak är remissinstanserna positiva till förslaget. Synpunkterna rör i huvudsak förtydliganden och kompletteringar.

Förslaget till nya föreskrifter

Naturvårdsverkets föreskrifter (2005:10) om lagring, förbehandling och återvinning av avfall som utgörs av elektriska eller elektroniska produkter beslutades ursprungligen 2005 och omfattade då enbart förbehandling av elavfall. Syftet var att i svensk lagstiftning införliva vissa av WEEE-direktivets krav, främst bestämmelser om selektiv behandling av vissa material och komponenter och tekniska krav på anläggningar för lagring och behandling av WEEE. Föreskrifterna har sedan 2005 kompletterats vid flera tillfällen.

EU-kommissionen framförde synpunkter på det svenska genomförandet av WEEE-direktivet i en s.k. EU-pilot i juli 2017. Vissa av de brister som påpekades berör Naturvårdsverkets föreskrifter. Som en följd av detta inledde Naturvårdsverket en översyn av föreskrifterna. Förslaget till nya föreskrifter är resultatet av den genomförda översynen. Det syftar dels till att säkerställa ett korrekt införlivande av WEEE-direktivet, dels till att undanröja dubbelregleringar och strukturera om föreskrifterna på ett mer logiskt sätt.

Förslaget innebär i korthet följande:

- Föreskrifternas tillämpningsområde inskränks till att enbart omfatta avfall från produkter som omfattas av producentansvar för elektriska och elektroniska produkter
- En definition av begreppet avlägsnande införs. Begreppet finns definierat i WEEE-direktivet och används i fråga om direktivets krav på avlägsnande av vissa ämnen och komponenter från elavfallet.
- Dubbelreglering i fråga om anteckningsskyldighet tas bort. Anteckningsskyldighet gäller även enligt avfallsförordningens bestämmelser.
- Föreskrifterna struktureras om för att bestämmelserna ska få en mer logisk följd.

Remissutskick

Förslaget till nya föreskrifter skickades, tillsammans med konsekvensutredning, på extern remiss den 31 maj 2018, med senaste svarsdatum den 27 augusti 2018.

Remissinstanserna framgår av sändlistan i bilagan och valdes utifrån vilka som kan komma att beröras av föreskrifterna, däribland operativa tillsynsmyndigheter (kommuner och länsstyrelser), återvinningsföretag och insamlingssystem.

Av 20 remissinstanser inkom 8 med remissvar. Dessutom inkom ett yttrande från ett företag som inte fanns med bland dem som remissen skickades till.

Regelrådet meddelade att rådet inte lämnar något yttrande eftersom förslaget inte bedöms medföra sådana konsekvenser för företagen att det motiverar ett yttrande.

Inkomna synpunkter

Övergripande synpunkter

Länsstyrelsen i Västra Götaland har inget att erinra mot förslaget. *Sveriges Kommuner och Landsting, SKL*, välkomnar ambitionen att förenkla och minska risken för dubbelreglering inom området. *Stockholms stad* och *Avfall Sverige* välkomnar att gällande föreskrifter ersätts med nya som har en ny struktur och som innebär att dubbelregleringar undviks. *El-Kretsen* anser att förslaget uppfyller sitt syfte, att harmonisera föreskrifterna med WEEE direktivets krav. *Stena Metall* tillstyrker förslaget.

Synpunkter på specifika bestämmelser samt Naturvårdsverkets bedömning

Titel

Stockholms stad föreslår att det redan i titeln bör framgå att föreskrifterna enbart omfattar ”elavfall som omfattas av producentansvar”.

Naturvårdsverkets bedömning: Titeln utökas i enlighet med remissynpunkten till ”Naturvårdsverkets föreskrifter om lagring och behandling av elavfall som omfattas av producentansvar”.

Definitioner

Stockholms stad föreslår att definitionen av begreppet ”sortering” förenklas och ges lydelsen ”dela upp elavfall i olika kategorier eller materialfraktioner utan att göra ingrepp i de elektriska eller elektroniska delarna”.

Avfall Sverige anser att den sortering av elavfall som eventuellt sker vid återvinningscentraler inte är att anse som sortering enligt 1 § i förslaget till nya föreskrifter utan ryms istället inom ramen för definitionen av sortering i 15 kap. 7 § miljöbalken.

Kongelf Consulting anser att det är bra att begreppet förbehandling ersätts av begreppet behandling. Men eftersom begreppet ”behandla” definieras i SFS 2014:1075 kan det vara rimligt att använda samma begrepp i föreskrifterna (istället för begreppet ”behandling”).

Kongelf Consulting menar också att definitionen av förberedelse för återanvändning i WEEE-förordningen innebär att verksamheten inte är att anse som återvinning till skillnad från definitionen av samma begrepp i avfallsdirektivet som innebär att förberedelse för återanvändning är en återvinningsprocess.

Naturvårdsverkets bedömning:

Stockholms stads förslag till ändrad definition av begreppet ”sortering” skulle enligt Naturvårdsverkets bedömning inte innebära någon förenkling och föranleder därför ingen ändring av föreskriftsförslaget.

Begreppet ”sortering”, så som det definieras i föreskrifterna, innefattar endast sortering som sker efter att elavfall överlämnats för behandling, inte sortering i insamlingskedet som t.ex. på återvinningscentraler. Detta kan eventuellt behöva förtydligas i Naturvårdsverkets vägledning.

Beträffande val av ordklass för begrepp som definieras konstaterar Naturvårdsverket att vanligtvis används grundformen av verbet, som t.ex. ”behandla”. Detta utesluter dock inte att andra former av begreppet, som till exempel ”behandling”, används i författningstexten. Begreppet ”behandla” definieras i 15 kap. 6 § miljöbalken, samtidigt som begreppet ”behandling” används i ett flertal bestämmelser i samma kapitel, bland annat 7 och 10 §§. Detsamma bör gälla för övriga begrepp som används och som definieras i miljöbalken eller avfallsförordningen. Däremot ser Naturvårdsverket anledning att vara konsekvent i fråga om val av ordklass för de begrepp som definieras. I förslaget till föreskrifter definieras ”sortering” och ”avlägsna”. Även om endast ordet sortering, inte ordet sortera förekommer i föreskrifterna, kan det anses lämpligare att använda grundformen av verbet, ”sortera”, som begrepp att definiera. Förslaget till föreskrifter ändras i enlighet härmed.

I syfte att förtydliga föreskrifterna införs också en definition av begreppet ”elavfall” i 1 §, vilket medför att hänvisningen till WEEE-förordningen kan tas bort från 2 § om föreskrifternas tillämpningsområde.

När det gäller Kongelf Consultings uppfattning ifråga om begreppet förberedelse för återanvändning, återvinning m.m. i förhållande till föreskrifterna föranleder de inga ändringar av förslaget till föreskrifter. Däremot kan det behöva tydliggöras i Naturvårdsverkets vägledning i vilken omfattning föreskrifterna gäller även för förberedelse för återanvändning.

Enligt såväl WEEE-förordningen som miljöbalken omfattas förberedelse för återanvändning av begreppet återvinning och begreppet behandling inkluderar återvinning. Dessutom hänvisas numera i 12 § WEEE-förordningen till 15 kap miljöbalken i fråga om betydelsen av bl.a. begreppen ”återvinna avfall” och ”behandla avfall”. Enligt 15 kap. 6 § avses med ”återvinna avfall” att ”vidta en åtgärd som innebär att avfall kommer till nytta som ersättning för något annat material eller förbereder det för sådan nytta eller en åtgärd som innebär att avfall förbereds för återanvändning”. Det finns visserligen fortfarande kvar några definitioner i 15 och 16 §§ WEEE-förordningen som även definieras i miljöbalken, bl.a. av ”samla in” och ”förbereda för att återanvända”. Dessa definitioner får dock anses överensstämna med innebörden av motsvarande definitioner i 15 kap. miljöbalken och de har inte varit avsedda att ha någon annan innebörd. Naturvårdsverket tar mot denna bakgrund bort hänvisningen till WEEE-förordningen i 1 § i föreskrifterna och hänvisar endast till miljöbalken och avfallsförordningen. Det pågår arbete med genomförandet av de reviderade avfallsdirektiven och ambitionen är då att ensa definitionerna i avfallslagstiftningen och i största möjliga mån hänvisa till miljöbalken, för att få en enhetlig terminologi. Bland annat kommer man då att se över och avlägsna överflödiga definitioner i WEEE-förordningen.

Tillämpningsområde

Stockholms stad anser att det, ur ett tillsynsperspektiv, hade varit enklare och tydligare om föreskrifterna hade kunnat gälla för allt elavfall, oavsett producentansvar.

Stockholms stad anser att i fråga om 3 och 5 §§ skulle det räcka att skriva "sortering" istället för "sortering innan något ingrepp har gjorts beträffande de elektriska eller elektroniska delarna". *Stockholms stad* önskar även en ökad tydlighet beträffande vilka paragrafer som gäller för vad (behandling, lagring, sortering etc.).

Avfall Sverige anser att den hänvisning som görs till 10 § angående sortering är obehövlig eftersom 10 § endast berör behandling.

Congelf consulting anser att ”de-pollution” av lampor, batterier och tonerkassetter, som kan avlägsnas utan verktyg bör undantas från bestämmelserna på samma sätt som sortering.

Naturvårdsverkets bedömning: Naturvårdsverket delar *Stockholms stads* bedömning att det skulle kunna finnas fördelar med att fortsatt låta föreskrifterna gälla för allt elavfall. Det i sig utgör dock inte tillräckliga skäl att avstå från att avgränsa föreskrifterna till att gälla för enbart WEEE. Som redovisats i konsekvensutredningen finns ett flertal omständigheter som måste beaktas,

såsom omfattningen av bemyndiganden och att föreskrifterna i första hand genomför bestämmelser i WEEE-direktivet.

När det gäller Stockholm Stads önskan om ökad tydlighet i fråga om vilka paragrafer som gäller för vad konstaterar Naturvårdsverket att föreskrifterna i sin helhet gäller för behandling av elavfall, bortsett från 9 § som gäller även för lagring i insamlingsverksamhet. Behandling innefattar sortering och lagring. Det måste emellertid göras skillnad mellan å ena sidan vad sortering i sig innebär; ”att *som en del av behandling* dela upp elavfall i olika fraktioner *utan* att några ingrepp görs i de elektriska eller elektroniska delarna”, och å andra sidan i vilket skede sådan sortering sker; innan eller efter att det gjorts ingrepp i de elektriska eller elektroniska delarna. Naturvårdsverket anser det främst vara motiverat att från vissa bestämmelser undanta sådan sortering som sker medan elavfallet fortfarande är ”helt” och några ingrepp inte hunnit göras i de elektriska delarna. I övrigt omfattas all sortering som sker efter att avfallet överlämnats för behandling av bestämmelserna i föreskrifterna. Som tidigare nämnts är sortering som sker innan elavfall lämnas över för behandling inte sortering i den bemärkelse som omfattas av föreskrifterna.

Avfall Sveriges synpunkter beaktas på så sätt att andra stycket i 3 § tas bort, det vill säga sortering undantas inte från 10 §. Detta eftersom 10 § tredje stycket ändå medger undantag från försiktighetsåtgärderna i det fall dessa inte är miljömässigt motiverade. Så kan vara fallet om det till exempel enbart är fråga om i sortering av elavfall som ännu inte genomgått någon annan behandling.

Naturvårdsverket anser det inte vara lämpligt att vissa av de särskilt listade komponenter eller ämnen som ska avlägsnas i enlighet med kraven i WEEE-direktivet och föreskrifterna uttryckligen undantas från kraven i föreskrifterna, så som föreslås av Kongelf Consulting. Däremot kan vissa typer av avlägsnande möjligen rymmas inom begreppet sortering. Den frågan hanteras inom ramen för arbetet med att uppdatera Naturvårdsverkets vägledning.

Certifiering och kunskapskrav

Stockholms stad anser att det krävs kunskaper även hos den som sorterar och lagrar avfall. Detta dels för en säker hantering på lagringsplatsen, dels för att hanteringsledet efteråt ska kunna hantera avfallet så bra som möjligt. Lagring bör dock undantas från kravet på certifiering.

Kongelf consulting anser att det bör förtydligas att certifiering inte krävs för att förbereda för att återanvända samt att även ”verksamheter med arbetsmarknadsåtgärder, under översyn av ett godkänt insamlingsystem” bör undantas från certifieringskravet.

Naturvårdsverkets bedömning: Kunskapskraven enligt 2 kap. miljöbalken bedöms generellt sett som tillräckliga i fråga om sortering och lagring.

Det är 28 § avfallsförordningen som reglerar vilka verksamheter som omfattas av certifieringskrav. Förberedelse för återanvändning är inte sådan behandling som omfattas av 28 §, eftersom det inte är fråga om behandling som föregår

annan behandling. Naturvårdsverket får föreskriva om undantag från certifieringskravet. Däremot kan det inte anses lämpligt eller möjligt att i föreskrifterna tolka eller förtydliga bestämmelser i avfallsförordningen. Vad som gäller i fråga om förberedelse för återanvändning i förhållande till kraven i föreskrifterna hanteras inom arbetet med att uppdatera Naturvårdsverkets vägledning.

När det gäller verksamheter med arbetsmarknadsåtgärder bedömer Naturvårdsverket att förslaget att specifikt undanta sådana från certifieringskravet inte är miljömässigt motiverat och det som regel får anses sakna betydelse under vems översyn en viss verksamhet bedrivs. Det avgörande är vilken verksamhet som bedrivs och certifieringen är till för att säkerställa att avfallsbehandlingen sker på ett sätt som är lämpligt ur miljö- och hälsosynpunkt. Någon ändring genomförs därför inte.

Naturvårdsverket föreslår däremot att behandling efter att elavfallet genomgått selektiv behandling enligt 7 § undantas från certifieringskravet. Enligt 28 § avfallsförordningen gäller krav på certifiering för sådan verksamhet som avses i 27 §, dvs selektiv behandling och annan behandling som syftar till att säkerställa att återvinning/bortskaffande av elavfallet kan ske på lämpligt sätt. När väl selektiv behandling enligt 7 § genomförts bör man, enligt Naturvårdsverkets bedömning, anses ha lämnat det steg i behandlingsprocessen som motiverar ett krav på certifiering enligt 28 §. Naturvårdsverket föreslår därför att ett undantag läggs till i 5 § för sådan efterföljande behandling. Naturvårdsverket ser däremot inte skäl att inskränka de kunskapskrav som föreskrivs i 6 § till att gälla endast fram till dess att den selektiva behandlingen slutförts.

Selektiv behandling

Stockholms stad anser att det är bra att texterna om bortskaffning och återanvändning har flyttats från bilagan till bestämmelsen om selektiv behandling. *Stockholms stad* konstaterar emellertid att kravet på att avlägsnande ska ske på ett sådant sätt att återanvändning av komponenter eller hela apparater inte hindras inte uppfylls med det sätt på vilket elavfall hanteras idag vid insamling, transport och förbehandling. Mycket av elavfallet går sönder redan i insamlingsledet och hos förbehandlarna är inkommande strömmar så stora att de måste hanteras effektivt och snabbt med så lite handpåläggning som möjligt. Om man vill säkerställa att elavfall förbereds för återanvändning eller materialåtervinns i så hög grad som möjligt måste hela insamlingssystemet ses över.

Stockholms stad anser att begreppet "miljövänlig återanvändning och materialåtervinning" är oklart i detta sammanhang. Det bör antingen strykas eller så bör innebörden förklaras.

Kongelf Consulting föreslår att begreppet "avlägsna" ersätts av exempelvis "sanera" eftersom det förra behöver användas i tillhörande standarder men med en annan betydelse.

Naturvårdsverkets bedömning: De problem med avfallshanteringen i dagens insamlingssystem som lyfts av Stockholms stad kan inte åtgärdas endast inom ramen för arbetet med dessa föreskrifter, utan kräver mer omfattande åtgärder. Synpunkterna hanteras därför inte vidare i detta arbete.

En felskrivning har gjort att det i 7 § i de föreslagna föreskrifterna står ”återanvändning” istället för ”förberedelse för återanvändning”. Felet åtgärdas, så att bestämmelsen överensstämmer med skrivningen i bilaga VII i WEEE-direktivet. Begreppet ”miljövänlig” används i den svenska översättningen av bilaga VII WEEE-direktivet. En lämpligare och mer vedertagen formulering är ”på ett miljömässigt godtagbart sätt”. Förslaget till föreskrifter ändras i enlighet med detta. Eventuellt kommer den närmare innebörden av detta begrepp att förtydligas inom arbetet med att uppdatera Naturvårdsverkets vägledning.

Begreppet ”avlägsna” är det som används i WEEE-direktivet kopplat till den selektiva behandlingen och som därför också bör användas vid införande av svenska bestämmelser som genomför direktivets krav.

Dokumentation

Stockholms stad föreslår att kravet på anteckningar även ska innebära att förklaringar ges till varför avlägsnande eventuellt inte skett och hur detta elavfall hanteras för att avlägsnandet ska ske i ett senare led.

Naturvårdsverkets bedömning: Den som i ett visst skede innehar elavfallet är inte nödvändigtvis den som måste utföra den selektiva behandlingen enligt 7 § i föreskrifterna. Elavfall kan alltid lämnas vidare för ytterligare behandling så länge den det överlämnas till har de tillstånd som krävs för behandlingen i fråga. Elavfall får dock inte behandlas på ett sätt som omöjliggör avlägsnande i enlighet med 7 §.

När det gäller hanteringen av avfallet i avvaktan på vidare behandling följer av 15 kap. 11 § miljöbalken att den som innehar avfall ska se till att avfallet hanteras på ett sätt som är godtagbart ur miljö- och hälsosynpunkt. Vidare har producenter och insamlingssystem för elavfall ansvar för att se till att elavfallet samlas in på ett sådant sätt att förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning inte försvåras och att avfallet behandlas på ett miljö- och hälsomässigt godtagbart sätt.

Utöver anteckningsskyldigheten i 8 § i de föreslagna föreskrifterna finns bestämmelser om anteckningsskyldighet i bl.a. 54 och 54 a §§ avfallsförordningen.

Sammantaget finner Naturvårdsverket inte skäl att utöka den anteckningsskyldighet som nu föreslås i 8 § i föreskrifterna.

Försiktighetsmått

Stockholms stad anser att kraven på försiktighetsmått är otydliga och föreslår istället följande formulering:

”9 § Lagring ska ske

- *skyddat mot nederbörd i lämpliga kärl*
- *på tät ytbeläggning*
- *så att spill kan samlas upp*

Dagvattnet inom anläggningen ska kunna provtas. Vid behov ska det finnas oljeavskiljare eller annan lämplig reningsanläggning.

Undantag från ovanstående skyddsåtgärder kan göras om det kan antas att lagringen inte innebär risk för skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön.

10 § Avlägsnande ska ske

- *skyddat mot nederbörd*
- *på tät ytbeläggning*
- *så att spill kan samlas upp.*

Det ska finnas

- *vågar för att väga inkommande avfall och utgående fraktioner,*
- *lämpliga kärl och utrymmen för förvaring av avlägsnade delar och farligt avfall som uppkommer i verksamheten.*

Dagvattnet inom anläggningen ska kunna provtas. Vid behov ska det finnas oljeavskiljare eller annan lämplig reningsanläggning.”

El-kretsen anser att det behövs ett förtydligande kring vilka verksamheter som kan omfattas av undantagsmöjligheten från försiktighetsmått i 10 §. Detta eftersom kraven gäller verksamheter som tar mot rena materialfraktioner såväl som verksamheter som tar mot hela, förbehandlade, produkter eller komponenter för vidare sanering eller demontering.

Kongelf Consulting föreslår att det skrivningen ”förbehandlade avfallet” ändras till ”elavfallet” i 10 § eftersom begreppet förbehandling inte längre ska användas.

Naturvårdsverkets bedömning:

Kraven på försiktighetsåtgärder överensstämmer med WEEE-direktivets. Naturvårdsverket bedömer att det inte finns tillräckliga skäl att frånga dem. Det finns en möjlighet för verksamhetsutövarna och tillsynsmyndigheter att i det enskilda fallet anpassa kraven enligt 9 och 10 §§ utifrån vad som kan anses nödvändigt för verksamheten i fråga.

El-Kretsens synpunkter hanteras inom arbetet med att uppdatera Naturvårdsverkets vägledning.

Kongelf Consultings synpunkt avseende förbehandlat avfall beaktas eftersom begreppet förbehandling föreslås slopas.

Bilagan

Stockholms stad anser att bilagan även bör nämna kondensatorer med polyklorerade terfenyler, PCT, om det inte finns särskilda skäl för annat.

Naturvårdsverkets bedömning: Bilagan överensstämmer med WEEE-direktivets och Naturvårdsverket ser inte att det i nuläget finns skäl att ställa mer långtgående krav.

Anmälan till Europeiska kommissionen

Kommerskollegium bedömer att föreskrifterna inte behöver anmälas enligt förordningen (1994:2029) om tekniska regler under förutsättning att det rör sig om ett strikt genomförande av WEEE-direktivet. Kollegiet bedömer även att föreskrifterna inte behöver anmälas enligt tjänstedirektivet under förutsättning att de innebär ett genomförande av WEEE-direktivet som inte ger utrymme för nationella lösningar.

Naturvårdsverkets bedömning: Utöver vad *Kommerskollegium* nu skrivit i sitt yttrande gällande krav på anmälan enligt förordningen (1994:2029) om tekniska regler kan adderas vad de skrivit i tidigare yttrande i samband med en ändring av nu aktuella föreskrifter om behandling av elavfall. *Kommerskollegium* fann då att ändringarna inte behövde anmälas eftersom det inte var fråga om krav vid försäljning eller användning av varor. Med varor avses i förordningen (1994:2029) alla industriellt framställda produkter och alla jordbruksprodukter, inklusive fiskprodukter. Inte heller de föreskrifter som nu föreslås gäller krav vid försäljning eller användning av varor. Därmed krävs ingen anmälan enligt förordning (1994:2029) om tekniska regler.

Beträffande anmälan enligt tjänstedirektivet kan konstateras att förslaget till föreskrifter i huvudsak innebär ett genomförande av WEEE-direktivet. Direktivet får dock anses ge visst utrymme för nationella regler. Föreskrifterna innehåller dessutom vissa bestämmelser som inte direkt följer av direktivet. Dessa har anmälts tidigare. Utifrån besked som lämnats av *Kommerskollegium* tidigare ska dock även ändringar av befintliga krav i form av lättnader anmälas till Kommissionen enligt tjänstedirektivet. Naturvårdsverket föreslår ändringar av föreskrifterna som innebär en lättnad jämfört med tidigare i fråga om behandling av sådant elavfall som inte omfattas av producentansvar. Naturvårdsverket bedömer därför att en anmälan enligt tjänstedirektivet bör göras.

Behov av vägledning

Ett flertal remissinstanser pekar på behovet av vägledning.

Länsstyrelsen i Västra Götalands län pekar på behovet av vägledning avseende exempelvis formuleringarna ”anpassade kunskaper”, ”bäst behandlas” och ”uppenbart oskäligt”. Länsstyrelsen anser även att det krävs tillsynsvägledning avseende klassificeringen av elavfall i icke-farligt respektive farligt avfall i fall som rör olika tillsatser i plast, freoner (CFC), halogenerade kolväten (HCFC) eller vätefluorkolföreningar (HFC).

Stockholms stad anser att tillsynsvägledning är viktigt.

SKL befarrar att en viss begreppsförvirring kring begreppen sortering och behandling av elavfall kan uppstå i relation till redan gällande bestämmelser för området.

Avfall Sverige anser att tillsynsmyndigheternas tolkning och tillämpning av Naturvårdsverkets vägledning gjort att tiden för hur länge vitvaror får lagras är alltför snäv. I den nya vägledningen bör en hänvisning göras till 9 § andra stycket i förslaget till nya föreskrifter, det vill säga att ”lagringen av elavfall får ske utan krav på försiktighetsmått enligt första stycket om det inte kan antas medföra risk för skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön”. Eventuellt bör det också göras en hänvisning till försiktighetsprincipen i 2 kap. 3 § miljöbalken. De lokala myndigheterna bör även uppmärksammas på att vägledningen inte är bindande.

Stena Metall efterfrågar vägledning som klargör när fraktionerna från det behandlade elavfallet inte längre ska omfattas av de särskilda kraven för elavfall. Med hänvisning till Europeiska kommissionens vägledning om klassificering av avfall, bilaga 1 avsnitt 1.3.2 (beslut 2018/C124/01) anser *Stena Metall* att WEEE-direktivet inte ska tillämpas på de kvarvarande fraktionerna efter att farliga ämnen, blandningar och komponenter avlägsnats

Kongelf Consulting anser att det bör övervägas att ändra skrivningen i Naturvårdsverkets vägledning så att den överensstämmer med tolkningar som beskrivs i den harmoniserade standarden EN 50625-1.

Naturvårdsverkets bedömning: Synpunkterna hanteras inom arbetet med att uppdatera Naturvårdsverkets vägledning

Bilaga:

Sändlista remissinstanser

BILAGA – Sändlista

Avfall Sverige
Branschkansliet
Recipo AB
El-Kretsen AB
Malmö stad
Kommerskollegium
Kuusakoski AB
Länsstyrelsen Västra Götaland
Länsstyrelsen Uppsala län
Näringslivets regelnämnd
Regelrådet
Sims Recycling Solutions AB
Stena Recycling
Stena Technoworld
Stockholms stad
Svenska Järn
Svenskt näringsliv
Sveriges kommuner och landsting
Teknikföretagen
Återvinningsindustrierna